

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821202272
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5821202272.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v sporovej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., právne zastúpená: JUDr. Michal Murina, advokát, so sídlom Chlebnice 190, proti žalovanému: RAKVIEM - FP spol. s r.o., so sídlom ul. Nová Bobrovská č. 100, Zubrohlava, IČO: 36 388 106, právne zastúpený: Mgr. Igor Palider, advokát, so sídlom Klinec II. 215/29, Zubrohlava, o vypratanie nehnuteľností, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 12C/44/2021-160 zo dňa 31. októbra 2025, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdzuje.
- II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva nedotknuté.
- III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil (výrok I.). Žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému vypratať stavbu označenú ako prístrešok a príslušenstvo, ktorá stojí na pozemku parc. KN-C č. 1069/14, v obci a k. ú. E., pozemky zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. E. parc. KN-C č. 1069/23 – trvalý trávny porast o výmere 672 m², parc. KN-C č. 1069/24 – ostatná plocha o výmere 423 m², parc. KN-C č. 1069/16 – ostatná plocha o výmere 812 m², stavby, ktoré stoja na pozemkoch zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k. ú. E., ako skladové priestory, kotolňa a kancelárie, stojace na pozemku parc. KN-C č. 1069/24, ako aj tri sušičky dreva a príručnú skladovú miestnosť, stojace na pozemku parc. KN-C č. 1069/16, ako aj náhrady trov konania. Zároveň sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 12C/44/2021-27 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 28.03.2022, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/23/2022-62 zo dňa 14.03.2022 tak, že návrh zamietol. Podaním doručeným súdu dňa 29.10.2025 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že po podaní žaloby došlo zo strany žalovaného k vyprataniu nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu a žalovaný ich už neužíva. Žiadala konanie zastaviť a priznať jej náhradu trov konania v plnej výške. Na základe dispozitívneho úkonu žalobkyne súd prvej inštancie konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko procesné zavinenie na zastavení tohto konania, v ktorom bola žalobkyňa neúspešná ohľadne jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v uvedenej veci, možno v plnom rozsahu pričítať žalobkyni. Žalobkyňa sa domáhala uloženia požadovaných povinností žalovanému – spoločnosti, ktorej jedným zo spoločníkov a súčasne jediným konateľom je F. B. – bývalý manžel žalobkyne s odôvodnením, že má byť bezpodielovou spoluvlastníčkou dotknutých pozemkov, stavby a sušičiek dreva. Podaniu tejto

žaloby predchádzalo podanie žaloby sp. zn. 7C/58/2021 voči F. B. ako žalovanému, voči ktorému sa domáhala vyporiadania ich zaniknutého BSM s tvrdením, že dohoda o vyporiadaní BSM, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 10.05.2021, je neplatná, pretože ju podpísala v omyle, keďže neodrážala skutočnú vôľu zmluvných strán. V rámci uvedeného konania, pre ktoré bolo terajšie konanie prerušené, však žalovaná bola neúspešná. Z výpisu z LV č. XXXX k. ú. E., na ktorom sú zapísané o. i. aj dotknuté pozemky parc. KN-C č. 1069/23, 1069/24 a 1069/16, je zrejmé, že ich výlučným vlastníkom je F. B. a ako tituly ich nadobudnutia sú uvedené kúpna zmluva V 784/03 a kúpna zmluva V 688/2020 – vklad povolený dňa 10.06.2020. Žalobkyňou uvádzaný dôvod späťvzatia žaloby sa v danom kontexte súdu javil ako nedôveryhodný a nerozhodný, keďže žalobkyni ani v čase podania žaloby nesvedčil zápis takého práva k nehnuteľnostiam, ktoré by ju malo oprávňovať požadovať od žalovaného ich vypratanie a ani v priebehu tohto konania do späťvzatia žaloby nebolo preukázané jej vecné právo k predmetným nehnuteľnostiam. Ak za uvedenej situácie zobrala žalobkyňa žalobu späť, týmto úkonom z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, na čom sa relevantne nemohlo podieľať žalobkyňou len tvrdené, ale nijako nepreukázané, údajné konanie žalovaného po podaní žaloby.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, vo výroku II. o trovách konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že náhradu trov konania v rozsahu 100% prizná žalobkyni. Argumentovala, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože žalovaný užíval nehnuteľnosti žalobkyne bez riadneho plnenia nájomného. Predmet sporu odpadol a zavinenie na zastavení konania je preto na strane žalovaného. Dňa 15.01.2025 žalovaný uznal dlh voči žalobkyni vo výške 147 500,- EUR formou notárskej zápisnice N 11/2025, NZ 949/2025. Tento úkon žalovaného potvrdzuje, že užíval predmetné nehnuteľnosti a že žaloba bola legitímna. Skutočnosť, že druhý konateľ – ako väčšinový spoločník – následne odvolal konateľa, ktorý zápisnicu podpísal, je vnútorná záležitosť žalovaného, ktorá nemôže mať vplyv na platnosť uznania dlhu ani na posúdenie zavinenia na zastavení konania, tento postup žalovaného svedčí o účelovosti jeho konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktoré v napadnutom výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním nenapadnuté, zostáva nedotknuté.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten v dostatočnom rozsahu posúdil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup a následne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobkyne formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobkyne za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že v posudzovanej veci sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vypratať stavbu označenú ako prístrešok a príslušenstvo, ktorá stojí na pozemku parc. KN-C č. 1069/14, v obci a k. ú. E., pozemky zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. E. parc. KN-C č. 1069/23 – trvalý trávny porast o výmere 672 m², parc. KN-C č. 1069/24 – ostatná plocha o výmere 423 m², parc. KN-C č. 1069/16 – ostatná plocha o výmere 812 m², stavby, ktoré stoja na pozemkoch zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k. ú. E., ako skladové priestory, kotolňa a kancelárie, stojace na pozemku parc. KN-C č. 1069/24, ako aj tri sušičky dreva a príručnú skladovú miestnosť, stojace na pozemku parc. KN-C č. 1069/16, dôvodiac, že uvedené nehnuteľnosti patria do

masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) a nezákonným užívaním uvedených nehnuteľností žalovaným na účely podnikania ruší a zasahuje do výkonu jej vlastníckych práv. Dňa 29.10.2025, pred prvým pojednávaním vo veci, zobrala žalobkyňa žalobu späť, z dôvodu, že po podaní žaloby došlo zo strany žalovaného k vyprataniu nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu a žalovaný ich už neužíva. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP s prihliadnutím na zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania, v súlade s ktorou žalovanému patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

9. Z formálneho hľadiska je procesné zavinenie na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby na strane žalobcu, ktorý môže ako jediný zobrať žalobu späť a tento úkon realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zaviniť zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zaviniť žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný plnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zaviniť zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo 12/2018 zo dňa 20.11.2018). Odvolací súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 4/2010, v zmysle ktorého ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 196/09).

10. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, keď späťvzatie žaloby odôvodnila tým, že po podaní žaloby žalovaný predmetné nehnuteľnosti vypratá a už ich neužíva, pričom svoje tvrdenie nepreukázala žiadnymi dôkazmi. Žalobkyňa teda nepreukázala, že žalovaný po podaní žaloby konal v zmysle žalobnej požiadavky, argumentácia žalobkyne bez ďalšieho zostala len v rovine tvrdení. S poukazom na vyššie konštatované žalobkyňa procesne zaviniť zastavenie konania, preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania.

11. Odvolací súd podotýka, že už v čase podania žaloby, vychádzajúc zo skutočností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. E. predloženom žalobkyňou, vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu, svedčalo výlučne F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. G. XXX, E. (ktorý je jedným zo spoločníkov a jediným konateľom žalovaného), ktorý tieto nadobudol titulom kúpnych zmlúv. Zároveň odvolací súd poukazuje na neúspech žalobkyne v konaní o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podanom v tomto konaní, ktorým sa žalobkyňa domáhala uloženia žalovanému povinnosti zdržať sa užívania nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, dôvodiť, že je ich bezpodielovým spoluvlastníkom.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovanému výrokom II. napadnutého uznesenia priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, v súlade s § 256 ods. 1 CSP.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie vo výroku II. o trovách konania ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Proti výroku I. napadnutého uznesenia odvolanie nebolo podané, čo znamená, že tento výrok uznesenia súdu prvej inštancie zostal nedotknutý.

14. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Nakoľko mu podľa obsahu spisu v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).